

Pár slov předsedy...

S přibývajícím dnem nabývám dojmu, že mikroregiony obecně, včetně toho našeho upadají tak trochu v nemilost a jsou pomalu, ale jistě odstavovány na druhou kolej. A to zvláště v přidělování dotací na různé aktivity, které mikroregiony vyvíjejí. Jedním z důvodů zakládání mikroregionů byla i větší dostupnost k finančním prostředkům pro členské obce. A to

se setkalo s velkým úspěchem. Obce tak měly možnost pořídit si například čím dál více potřebnou drobnou komunální techniku za výhodnějších podmínek, na které by samy nebyly schopny dosáhnout. Nynější stav je ale obrazem dnešní doby, bohužel současných úsporných opatření.

Ale zpět k nám a k našim plánům. V pátek 15. července mikroregion

podal žádost o dotaci z programu OPŽP, osa 1.3. Protipovodňová opatření. Tento projekt zahrnuje vybudování systému protipovodňových opatření, aby bylo co nejvíce omezeno riziko povodní a záplav. Jeho součástí je modernizace místních rozhlasů v obcích, vyhotovení digitálních povodňových plánů a instalace čidel kontrolujících hladiny toků. O výsledku žádosti budeme informovat v některém z dalších čísel.

Z POV Královéhradeckého kraje

byla mikroregionu přidělena dotace ve výši 110.000Kč na akci Aktivní život v regionu (pořízení laviček, stojanů na kola, odpadkových koše, mobilniářů). Celkové náklady na tento projekt dosahují výše 989.400Kč. Za dotaci děkujeme, i když bude potřeba celkové náklady rapidně snížit.

Závěrem přeji všem příjemné prožití dovolených, hodně sluníčka a dobré nálady.

Petr Švasta

Mokrovousy ve znamení pravěku...

25. června se v Mokrovousích konal tradiční dětský den. Tradicí se stává i to, že je vždy organizován na nějaké téma - tentokrát jsme se všichni vrátili do pravěku.

Dominantou „pravěkého dětského dne“ byl ručně vyrobený mamut, jehož autory byli Tomáš Kalousek, Jana Klempárová a Eva Kulhánková. Tomáš se postaral o dřevěnou konstrukci a Jana s Evou o to, aby byl mamut i krásavce. Posuďte podle přiložené fotografie, jak se jim to povedlo. Sportřebovaly na něj několik peřin, molitanu, prostěradel a spoustu klubek chemlonu. Bohužel mamut nápor návštěvníků nevydržel a už druhý den putoval do kontejneru, což je velká škoda.

Děti soutěžily v tradičních disciplínách, jakou bylo například přetahování lanem či chůze na chůdách, ale i v nových soutěžích - např. v běhu v „elegančních“ kostýmech a sběru brambor lžící. Čekaly na ně i nové prohazovačky ve tvaru opice a klauna – osvědčeného tria autorů. Odpoled-

ne vystoupil dětský kroužek mladých hasičů s ukázkou požárního útoku, děti se mohly díky panu Rybovi svést na koních, posedět a vyfotit se na mamutovi, ale také vyrobit si sekeru či ručně udělat díрку do kamínku a společně s kostičkami vyrobit pravěký přívěsek. Děkujeme také Markétě Hejné z Dohalic, která potěšila mnoho dětí vyrobenými zvířátky z nafukovacích balonků.

Kromě výběrných steaků, kuřecích paliček a piva mohli všichni ochutnat a zároveň dát hlas v soutěži o nejlepší pouťový koláč, které se zúčastnilo 9 pekařek. Hlasování bylo anonymní, každá z pekařek dostala drobnou cenu. Na ty tři nejlepší čekaly už ceny hodnotnější. Ale vyhrát mohla jen jedna z pekařek - s převahou to byla paní Jaroslava Peterová, jejíž koláče byly jednoznačně hodnoceny jako ty pravé, pouťové.

Díky patří všem pomocníkům, kteří ochotně pomohli nejen dětský den připravit, ale také druhý den uklidit.

Jana Pečenková

▲ Mamut v obležení na dětském dni v Mokrovousích. (Foto: Pavel Pečenka)

Proč je dnes zdravé žít na venkově?

Kdo z nás by nechtěl zdravý a dlouhý život. Pro chlapce narozené v roce 2002 bývá udávána střední délka života 72 let. Ve stejném roce narozené dívky mají reálnou šanci na téměř 79 let života. Překoná-li člověk rizika úmrtí v dětství, jeho šance se dále zvyšují. Například třicetiletý muž měl v roce 2002 před sebou ještě čtyřicet tři let. A překoná-li muž nástrahy středního věku pravděpodobná délka života se ještě o něco zvýší – například průměrný šedesátník měl před sebou, v roce 2002, ještě dalších 17 let. Vzhledem k předpokládaným trendům zdravotní péče může být očekávaná doba lidské existence v budoucnu ještě delší. Ale to vše je pouze sta-

tistika - skutečný život je někdy méně šťastný. Některé okolnosti, určující náš osud, totiž nemůžeme nijak změnit. Například rasu a genovou výbavu zděděnou po obou našich rodičích, stejně tak lokalitu a letopočet, ve kterých jsme se narodili. Existuje však celá řada faktorů, které můžeme sami ovlivnit a to zásadním způsobem.

Těmi nejzákladnějšími jsou: vzduch - který dýcháme, potrava - kterou jíme a fyzická a mentální aktivita - kterým se každodenně věnujeme. Vaši pozornost bych nyní rád obrátil na rizika týkající se prvního z uvedených faktorů - totiž na to, co dýcháme.

...pokračování na str. 2

▲ Podvečer na hradeckém venkově - Mžany 2010. (Foto: Ing. Jan Vratislav)

Představujeme vám členy Místní Akční Skupiny Hradecký venkov

Občanské sdružení „Bohárensko, o.s.“

Čím se zabýváte?

Občanské sdružení je dobrovolným, neziskovým sdružením občanů a právnických osob, které spojuje zájem na ochraně přírody, krajiny a životního prostředí, zájem na rozvoji občanské společnosti, ochraně kulturního dědictví, včetně památek, vytváření podmínek a nových možností v oblasti kultury a všeobecné vzdělanosti obyvatel. Chceme podporovat rozvoj volnočasových

aktivit dětí a mládeže, rozvíjet spolupráci se Základní a mateřskou školou v Boharyni, podporovat volnočasové aktivity a sport pro všechny věkové kategorie. Snažíme se o posílení aktivní účasti veřejnosti na společenském a kulturním dění v obcích a zlepšit informovanost občanů ve všech oblastech jejich života.

Jaké jsou vaše aktivity v regionu?

Sdružení bylo registrováno MV ČR teprve v září 2010. Přesto jsme již v letošním roce uspořádali Dětskou olympiádu deskových her v boharynské škole, Velikonoční výstavu kraslic rovněž ve škole, zorganizovali jsme Noc kostelů v kostele sv. Bartoloměje v Boharyni a v červnu Malo-

vání na sídlišti v Homyli. V plánu je ještě několik dalších akcí, jako jsou například tematický zájezd, Keltský den, tradiční adventní výstava 10. a 11. prosince, a další.

Rovněž jsme se připojili k negativnímu stanovisku většiny našich občanů k zamýšlené výstavbě bioplynových stanic na území Boharyně a Trnavy.

Proč jste se stali členy MAS?

Sdružení působí na území Královéhradeckého kraje, Mikroregionu Nechanicko a v jeho okolí, zejména na území obcí Boharyně, Homyle, Trnava, Zvíkov a Budín. Jedním z našich stanovených cílů je spolupráce s lokálními či regionálními

partnery a MAS Hradecký venkov, o.p.s. je jedním z nich.

Předseda sdružení: Jiří Drtina

Adresa sdružení:

Boharyně č. 42, 503 23 Boharyně

Kontakty: mobil 608 456 777

email: boharenkoinfo@seznam.cz

www.boharenko.cz

Proč je dnes zdravé žít na venkově?

... pokračování ze str. 1

Při každém nádechu se do našich plic dostávají miliony prachových částic, pylů, plynů, plísni, virů a bakterií. S většinou z nich si naše vlastní imunita efektivně a rychle poradí. Je-li však jejich koncentrace trvale vysoká, může tato obrana postupně selhat. Nejvíce škodlivé pro lidské zdraví jsou zejména drobné prachové částice. Pokud je jejich velikost menší než 2,5 μm, jsou tyto schopné dosáhnout do jemných vzduchových prostorů, nazývaných plicní sklípky. Některé jsou zde zachyceny, jiné však mohou pronikat do krve. Krev je pak může zanášet do jakékoliv lidské buňky. Ty nejmenší vdechované prachové částice se dokonce, podél jemných vláken čichového nervu přes kostěné kanálky naší lebky, dostávají přímo do mozku. Poté co škodliviny dlouhodobě vdechujeme, jsme vystaveni poměrně značným zdra-

votním rizikům. Kromě samozřejmého rizika vzniku průduškového astmatu a chronické obstrukční plicní nemoci (lidově nazývané plicní rozedma), nám hrozí vznik několika typů zhoubného bujení v oblasti dýchacích cest, plic, ledvin, zažívacích orgánů či krve. Tím to, ale nekončí, neboť drobné prachové částice v krvi či mozkové tkáni mají schopnost vyprovokovat vznik srdečního infarktu či mrtvice, případně mohou vést ke zvýšení rizika poškození lidského plodu a k dalším vážným chorobám. Tato rizika jsou násobena v případě aktivního či pasivního kouření.

Možná si říkáte: „Jak tohle všechno souvisí se životem na vesnici?“. Značně. Největšími zdroji drobných prachových škodlivin jsou totiž průmysl a automobilová doprava, případně spalování odpadu, včetně fosilních paliv. Naprostá většina těchto zplodin pak pochází z městských aglomerací.

V České republice je nejvíce postižena Praha, severní Morava a okolí Ústí nad Labem. Situace v našem kraji je nepochybně příznivější – zejména na venkově. Velmi pozitivně v tomto směru působí budování silničních obchvatů, obnova zeleně, plynofikace obcí a rozumné nakládání s odpady. A právě poslední uvedený bod může ovlivnit každý z nás. Matně si pamatují na podzimní období sedmdesátých a osmdesátých let, kdy procházka po hradeckém venkově znamenala průchod smrdutým dýmovým oparem vycházejícím z lokálních topenišť. Kromě uhlí a dřeva se páliho v podstatě cokoliv, od umělé hmoty přes staré boty. Všechny prachové částice, povětšinou kancerogenní, z té doby jsme již vdechli. Stovky či spíše tisíce lidí, z pohledu našeho kraje, dlouhodobá riziková expozice připravila o život. Nyní však obce povětšinou používají k topení plyn (někde i „čistě“

alternativní zdroje) a jejich obyvatelé původně spalované odpady ukládají do popelnice a kontejnerů na recyklovatelný odpad. Nejvíce pokrokové jsou naše děti – přijde jim normální, že vzduch je voňavý i na podzim a že všechny odpadky patří na skládku. Umí dokonce roztřídit hromadu komunálního nepořádku na několik menších – od plastů přes papír, sklo, kovy až k toxickým barvám a bateriím. Měli bychom je asi více poslouchat a třeba za deset let zmizí i těch pár z nás, kteří večer zatvrzele vhadují do starého kotle to, co mělo skončit jinde.

Jako původně městský člověk si velmi vážím klidu a pohody venkova. Jako lékař, bych všem přál dlouhá léta plná aktivního života a jako optimista doufám, že k tomu každý z nás svým dílem přispěje – nejenom na venkově.

Vladimír Koblížek,
Hradec Králové a Mžany

Exkurze do dendrologické zahrady

Obecně prospěšná společnost Hradecký venkov uspořádala 31. května a 14. června exkurzi do Dendrologické zahrady v Praze. Byla určena seniorům z území Hradeckého venkova a byla podpořena Ministerstvem pro místní rozvoj.

Pro účastníky byla k dispozici průvodkyně, která celou výpravu zahradou provázela a informovala o různých zajímavostech, které se zde nacházejí a odpovídala na dotazy návštěvníků.

Zahrada byla založena v r. 1974 na pozemcích Dendrologické společnosti a přilehlých plochách. Jejím hlavním posláním je studium genofon-

du domácích a cizokrajných dřevin z hlediska využití v zahradní a krajinářské tvorbě. Objekt je otevřen pro veřejnost od r. 1990.

Návštěvníci se například mohli dovědět, že v Dendrologické zahradě se nachází přes 5000 druhů rostlin, mezi nimiž jsou také různé druhy vrb či rododendronů. Velkou inspirací byly pro zúčastněné seniory výsadby záhonů s trvátkami. Exkurze byla zakončena prohlídkou zeleninových záhonů. V rámci tohoto vzdělávacího projektu máme připravenou ještě jednu exkurzi na podzim.

Iva Horníková
Manažerka MAS Hradecký venkov

▲ Kvetoucí rododendron v Dendrologické zahradě. (Foto: Iva Horníková)

CENTRUM INTEGROVANÝCH SLUŽEB - CIS STĚŽERY

První nápad vybudovat v obci Stěžery CIS - Centrum integrovaných služeb, se objevil kolem roku 2004 v rámci spolupráce pana starosty Kněžoura a architekta Křeliny. Úmysl to byl krásný, zajistit pro občany Stěžer i okolních obcí zdravotní služby, včetně výdejny léků, případně byty pro starší a nemocné občany. Záměr - výstavba zdravotního střediska, penzionu pro seniory a knihovny byl zařazen do územního plánu obce, který schválilo zastupitelstvo 7.10. 2005. Stal se jedním z důležitých bodů volebního programu sdružení Prosperita v roce 2006. Následovalo zhotovení projektové dokumentace Atelierem Delta 90 v roce 2007. Obec odkoupila společně s přílehlými pozemky v r. 2005 dům pana učitele Matějky, který byl po smrti rodiny opuštěn, za 1.475.000Kč. V roce 2007 byla povolena demolice domu č. p. 78 a v následujícím roce

byla podána žádost o dotaci na stavbu. Ta byla schválena Úřadem regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod ve výši 92,5 % uznatelných nákladů, tedy téměř 27.000.000Kč. Zhotovitelem stavby bylo ve výběrovém řízení vybráno sdružení firem Regiostav - Sovis. Stavební dozor a bezpečnost práce zajišťovala firma Ingeniring Trutnov a autorský dozor Atelier Delta. Centrum zahrnuje čtyři ordinace lékařů, včetně sester a čekáren, sociální a hygienické zázemí pro pacienty a lékaře, výdejnu léků, obecní knihovnu s multifunkčními místnostmi pro konání přednášek a besed. Dále bylo vyřešeno parkoviště a odpočinkové plochy. Terénní úpravy doplňují parkovou úpravu a navazují na rekonstruovanou část Lipové ulice, včetně zastávek autobusů. Knihovna s veřejným internetem je již přestěhována z původních prostor. Je plně funkční zásluhou pana

Ing. Václava Pavlíčka. Je ji možno navštívit od 17. června 2011 v pondělí a středu od 12:00 do 18:00 hodin a v pátek od 12:00 do 16:00 hodin.

17. června letošního roku nastal historický okamžik, kdy byl objekt slavnostně otevřen. Zahrála dechov-

ka Stěžeranda a odpoledne si občané poprvé prošli všechny prostory při drobném pohoštění. Nyní se již těšíme, že služby budou dobře pracovat a sloužit všem občanům i z okolí.

OK

▲ Otevření CIS ve Stěžerách 17. června 2011. (Foto: Ota Kučera)

Pasování malých čtenářů

Letos se tradiční „Pasování malých čtenářů“ ve Štolbově městské knihovně v Nechanicích poněkud opozdilo. Místo na Den dětí se konalo až 8. června ve velkém sále kulturního domu. Prvníáčkům byly v tento den předány medaile „Malého čtenáře“, čtenářské průkazy, na které si mohou půjčovat knihy do konce roku 2011 zdarma a k tomu ještě malé dárečky. Pak se noví čtenáři byli podívat v prostorách knihovny, aby všichni věděli, kam si vlastně budou po prázdninách chodit knížky půjčovat. A to už byl čas vrátit se do velkého sálu, kde pro ně i letos bylo připraveno překvapení

v podobě divadla s názvem „Tři strašidelné pohádky“. Představení se hráli jejich starší spolužáci z divadelního studia Klobouk. Při divadelním představení se prvníáčkům i ostatní žáci prvního stupně ZŠ, kteří zatím zaplnili celý sál, upřímně bavili.

Věřím, že i nadšení z knížek, které nově pasování čtenáři projevili, jim vydrží co nejdéle, možná na celý život. Snad budou Štolbovu městskou knihovnu rádi navštěvovat a vždy v ní najdou právě takovou knížku, kterou si chtějí přečíst.

Hana Kramářová
knihovnice

▲ Tradiční pasování malých čtenářů ve Štolbově městské knihovně. (Foto: Jana Jedličková)

Opravy hněčveské haly

Hala v Hněčevsi byla postavena v 80. letech minulého století. Velký podíl na její realizaci měli hněčevští i okolní občané, duchem i tělem sportovci, Sokolové. Bez nich by hala ve vsi nikdy nestála. Těšili se na sportovní klání v krytém prostoru a další její společenské využití pro občany z blízkého okolí. A to se jim nadmíru povedlo.

Dnešní generace se snaží, aby hala byla stále „v dobré kondici“. Zastupitelstvo obce odsouhlasilo investice do opravy sociálního zařízení, výměny oken, opravy střech a zateplení. Tyto opravy se podařily za pomoci získaných dotací z Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje podle projektu „Rekonstrukce sociálního zařízení ve víceúčelové hale v Hněčevsi“. Za pomoci Místní rozvojové strategie MAS Hradecký venkov byla získána druhá dotace. Poskytl ji Státní zemědělský intervenční fond na výměnu oken a zlepšení tepelných vlastností stropní konstruk-

ce. V současné době probíhá oprava a zateplení střechy u vchodu haly, a to za pomoci místních občanů a díky sponzorským darům.

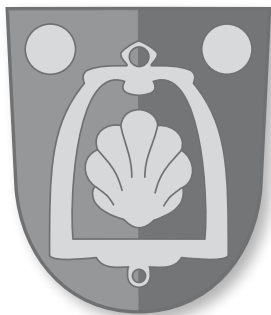
Z nového sociálního zařízení se již radovali účastníci plesové sezóny 2011, na mysliveckém plese, Janákovy selské jízdy a na hasičském bále. Dále II. ročníku volejbalového turnaje amatérských družstev a závěrem při tradičním dětském karnevalu pořádaném hasiči z Hněčevse a Sovětic. Potom byla hala na čas veřejnosti uzavřena a začala výměna oken a zateplování stropu. Po ukončení prací se uskutečnil nohejbalový turnaj Sokolů a hasičů Hněčevse a nově dvě divadelní představení pro děti a dospělé pořádaný OÚ Hněčevse a též tradiční velikonoční tvoření. Během zimy je hala využívána na trénování dětí Sokola Dohalice a základní školy Cerekvice a k utkání volejbalových nadšenců z okolních obcí. Bývalí i současní Sokolové z Hněčevse mají halu jeden večer

▲ Výměna oken hněčveské haly. (Foto: Josef Bis)

k dispozici pro tenisová utkání a probíhá cvičení Zumby s Markétou. Hasiči ji využili při uspořádání Okrskového cvičení požárních družstev. Velký i malý sál je k dispozici pro různé schůze

a setkání. Počet akcí konaných v hale se rozrůstá, ať již sportovních či kulturních, vzdělávacích, odpočinkových a určitě se dočkáme i dalších zajímavých a přitažlivě zaměřených.

Rád bych tímto příspěvkem seznámil občany našeho regionu o úspěchu obce, ale především občanů Stračova, Klenice a dobrovolných spolků v soutěži „Vesnice roku 2011“. V ní obec Stračov získala ocenění „Cena naděje pro živý venkov“ v Královéhradeckém kraji. Soutěže se Stračov účast-

Obec Stračov – „Cena naděje pro živý venkov“

ní pravidelně – už potřetí za šest let. O získaných dotacích a o všech kulturně-společenských akcích, díky nimž jsme získali toto ocenění, jsme Vás už průběžně informovali. A co chystáme v následujícím období ve Stračově a Klenicích?

Samozřejmě, jak již je tradicí, získané ocenění oslavíme dvoudenním programem, který proběhne krátce před vydáním tohoto zpravodaje, a to ve dnech 22.-23. července. O průběhu oslav podáme zprávu v dalším čísle zpravodaje.

Z plánovaných projektů na rok 2011 předkládám jen stručný přehled:

1. Schválený projekt – „Veřejné

prostranství Stračov“ Státním zemědělským intervenčním fondem ČR je v částce celkových nákladů 400.000Kč, z čehož získaná dotace činí 320.000Kč. Je zaměřen na rekonstrukci chodníků, zároveň řeší i část obnovy veřejného osvětlení. Dále jsou zde zahrnuty i prvky pro zvýšení atraktivity veřejného prostranství a pro zlepšení životního prostředí.

2. V těchto dnech byl předán hodnotící komisi na Státní fond životního prostředí projekt „Revitalizace zeleně v obci Stračov a Klenice“. Bude-li kladně vyhodnocen, vyřeší se tím převážná část zeleně ve Stračově a Klenicích – např. náves

a hřbitov ve Stračově, hřbitov v Klenicích atd. Celkové náklady projektu se pohybují cca 2.200.000 Kč, případně získaná dotace činí 1.750.000 Kč.

3. Zásadním projektem obce Stračov a Klenice je příprava plánované lokality osmi stavebních parcel. Daný projekt je ve fázi získávání stavebního povolení.

Závěrem bych rád poděkoval našim občanům a členům dobrovolných spolků za spolupráci v pořádání kulturně společenských akcí a popřál pěkné a klidné prožití letních dnů a dětem pěkné prázdniny.

Ing. Luděk Homoláč, starosta obce

DĚTI DĚTEM I DOSPĚLÝM

Měsíce květen a červen patřily v kulturním domě v Nechanicích dětem.

Děti z oddílu Junáka – Nechanická trojka a družiny základní školy s pomocí vedoucích a vychovatelek vytvořily stanoviště pro 30. ročník Šlápoty, inspirované pohádkami Václava Čtvrťky. Děti z družiny namalovaly velké kulisy a upekly medaile, které si všichni malí účastníci, spolu s originálním diplomem, jako památku odnesli domů.

ZUŠ Melodie, s.r.o. Hořice uspořádala Koncert žáků hudebního oboru. Taneční obor připravil představení Cesta kolem světa. Děti tančily v roztomilých kostýmech a jednotlivá vystoupení přítomné diváky roztleskala, což je u nás poměrně nevidaný úkaz.

Dívalelní spolek Klobouk připravil tři strašidelné pohádky. Vystoupení, ač podle názvu strašidelné, provázely výbuchy smíchu dětí. Večer přišli víceméně jen rodinní příslušníci, byla to škoda, protože i repríza se vydařila.

Poslední byl nápaditý pořad „24 hodin chilli vysílací den“, kterým se rozloučila 9. třída naší základní

školy se svými spolužáky i učiteli a druhým vystoupením výborně pobavila rodiče a širokou veřejnost. Třídní učitel Petr Soukal o něm napsal: „Původní verzi bylo divadelní představení, jehož autorem byl Vojta Dolana z 9. A. Do této kostry scének se postupně přidávala taneční a pěvecká vystoupení i nezbytné reklamy. A výsledek? Netradiční pásmo scének na téma „televize“, které snad pobavilo nejen žáky, ale hlavně rodiče a dospělé. Pokud bych měl vše zhodnotit ze svého pohledu - na celé práci se mi i přes neustálé řešení obtíží a nečekaných změn líbilo, že si děti takřka vše připravily samy (scénář, kostýmy, plakáty, občerstvení, pozvánky, rekvizity, hudbu, znělky...) a jednalo se opravdu o kolektivní práci. Měl jsem zkrátka opět štěstí na dobrou a tvůrčí třídu.“

Chtěla bych za sebe i za diváky po blahopřát všem účinkujícím dětem i jejich učitelům za opravdu pěkná představení a poděkovat jim všem za velmi dobře odvedenou práci.

Ilona Matoušková

▲ 30. ročník Šlápoty. (Foto: Milan Kramář)

Oslavy Dne dětí v Boharyni

Jako i v řadě jiných obcí probíhaly oslavy Dne dětí v Boharyni ve znamení soutěžení a zábavy. Členové SDH Boharyně a TJ Boharyně 4. června připravili tradičně na fotbalovém hřišti dětské soutěže v různých disciplínách. Soutěžilo se ve skákání panáka, střelbě ze vzduchovky, hledání předmětů se zavázanýma očima, přenášení vody i předmětů, „skok“ na laně přes vodu, chůze na chůdách. Následoval závod na jízdním kole pro starší, pro mladší na malé motorce. Po úspěšném zvládnutí všech disciplín si děti vybraly za odměnu

hračku podle svých představ. Všichni účastníci si mohli také vyzkoušet jezdecké umění na koni pod odborným dohledem Moniky Kykalové. Po skončení soutěžení proběhla ukáзка výcviku psů. Dokázat udržet hadici plnou vody a hasit pak bylo v horkém dni příjemným zpestřením na závěr.

Ještě před zahájením Dětského dne proběhlo otevření dětského hřiště mezi novými rodinnými domky v Homylí. Bylo vybudováno v rámci projektu „Dětem pro radost II.“ o.p.s. Hradecký venkov.

JUDr. Věra Macháčková, starostka

▲ Eliška Chladová a Edita Menyhartová na dětském dni v Boharyni. (Foto: Kamila Farková)

Válečný rok 1866 a zámek Hrádek u Nechanic

V letošním roce si připomínáme 145. výročí bitvy u Sadové, která byla nejtragičtější v celé prusko-rakouské válce roku 1866. Válečné události zasáhly celý náš region a nevyhnuły se ani zdejšímu zámku. V roce 1877 zpracoval František Josef Beneš pro tehdejšího majitele zdejšího panství Františka Arnošta hraběte Harracha Kroniku zámku Hrádek u Nechanic, ve které tvoří samostatnou kapitolu i Vzpomínky na rok 1866. Z těchto vzpomínek citují několik zajímavých úryvků.

„Když do nezaštitěných Čech vpadla pruská vojska a téměř bez povšimnutí postupovala, pak po krvavých bojích u Náchoda, Nového Města nad Metují a Skalice, Trutnova, Mnichova Hradiště, Podola a Jičina táhla směrem k Hořicím, kde byl královský pruský hlavní stan, pak k Sadové, můžeme si sotva udělat obraz tehdejšího znepokojení a strachu, který zachvátil mysl lidu země, zejména v tomto kraji... Bylo to jako brzy se pozvedli všichni obyvatelé celého kraje a hnali jeden druhého z místa na místo do dálav. I v celém zámku byly největší cennosti zabaleny do beden a již 26. června odeslány do Aschachu v Horních Rakousích... A nyní si připomeňme děje, které se týkají bitvy u Sadové samé a zámku Hrádek zvláště. Zprávy se opírají o usilovně sesbírané ústní podání, zčásti rovněž o velice neúplné a nedokonalé záznamy kastelána Ignáce Haubera v jeho kalendáři... Ve tři hodiny odpoledne sem přibýly tři prapory Sasů s jezdeckem a usadily se mezi zámek a vsí. Zámecká věž tu posloužila jako výstražné stanoviště, které sestávalo ze šesti mužů a důstojníka. V zámku bydlel velitel praporu saského královského vojska, který zasílal hlášení do hlavního stanu korunního prince Alberta Saského do blízkých Nechanic. Jmenoval se major von Schweinitz. Tento muž zpozoroval z věže zámku dalekohledem, že se blíží pruské předsunutě

hlídky, považované omylem za rakouské jednotky u Konecchlumí, což hned po zjištění ohlásil do hlavního stanu, přemístěného mezitím do Přímu. Následkem toho se dne 2. července odebral do Hrádku saský korunní princ, kde pak přihlížel z věže se šesti důstojníky vstupu Prusů do Hořic. Prohlédl si zámek, v hale u Pappenheimova stolu posvačil a vrátil se do hlavního stanu do Přímu. Kastelánovi Hauberovi předal dvacetifrank se slovy: „Zítřka budeme mít všeho nadbytek. Sbohem.“ Obyvatelé Hrádku vymizeli až na dva, totiž starého hlídače brány Holubce a uklízeče pokojů Stříbrného. Všechno uteklo do Dobřenic, kde prchajícím nepřítel odňal koňské spřežení a jezdeckého koně... 3. července bylo úterý. Ráno bylo polojasno a z věže Hrádku bylo možno dobře přehlédnout konfiguraci veškerého vojska...“

A nyní následuje podrobný popis válečného běsnění, jehož výsledek všichni známe.

„Bitva u Sadové stmelila veškerou pruskou vojenskou sílu a rakouská armáda byla v 16 hodina zcela poražena a v 16.30 započal generální ústup směrem k Hradci Králové a Pardubicím. Taktická soudržnost naší armády se zcela zhroutil a Prusové ji pronásledovali až do setmění. Do rukou Prusů padla 174 děla, asi 18 000 zajatců a jedenáct bojových zástav. Rakušané počítají své celkové ztráty na 40 000 mužů, zatímco pruské ztráty prý nepřesahují počet 15 000... Největší škoda postihla Jeho Jasnost urozeného majitele. Hospodářské a výrobní budovy byly zcela poškozené, dobytek, až na několik švýcarek, které byly ukryty ve zvikovském lese, byl zčásti odehnán, zčásti poražen. Koně si nepřítel vzal s sebou, taktéž obilí na sýpkách a krmivo na púkách vydrancoval. Zásoba piva v pivovaru byla do poslední kapky vypita a tehdy bujně polní plodiny, luka, zahrady a ovocné aleje většinou poničeny. Cel-

ková škody, již utrpěla doména Sadová, byla odhadnuta na 350 000 zlatých rakouské měny a za ni poskytnuta erárem náhrada 5000 zlatých... Po dni, kdy proběhla bitva, dostal zámek Hrádek 45 raněných, kteří byli umístěni ve stáji. Bez pomoci a bez potravy zde leželi bédující a nařikající, rozdělení po oněch velkých prostorách... Příštího jitra se dostavili Prusové, a to Pomořané – byli to vojáci vrativší se z boje: unaveni pochody, hladoví, avšak vítězni, vstoupili do ušlechtilých prostor zámku, ne právě příliš civilizovaně. Tito vetřelci pohrozili strážci brány Holubcovi zastřelením, pakliže odmítne udat prostory, kde byly ukryty potraviny a věci vůbec, bloudili v divokém chvatu po všech místnostech Hrádku, klejce a hrmotice dožadovali se věcí, jichž tu nebylo. Také se dali do prohlídky podzemních prostor. Sekerami a krumpáči proklepávali zdivo, až konečně našli duté znějící místo, které této pruské soldatesce patrně někdo vyzradil. Násilně otevřeli sklepní prostor, kam byly uloženy na příkaz Jeho Jasnosti pana Johanna hraběte z Harrachu věci všeho druhu – obrazy, postele aj. vrhali se po všem, nenalezli však ničeho, co by jim bylo k užítku, avšak řádění pokračovalo. Pak se vydali do pokojů: truhlice, skříně, zásuvky a psací stoly byly vypáčeny a velmi cenný nábytek a tapety poničeny... Jako lazaretu bylo používáno stáje, vozové remízy, jízďárny, ba dokonce divadla. V samotném zámku se usídlili zranění důstojníci, zraněné a obsluhující i mužstvo, pomocný personál lazaretu, vojenští lékaři, velitelé lazaretu, 12 jeptišek kapucinek z Koblenze, 16 sester z nemocnice johanitů z Lasally i s představenou, dvě bartolomějky z Vratislavi, dva kněží kapucíni, dva bratři laikové a konečně dva protestantští duchovní... Později sem z lazaretů v Nechanicích, Jičíně a Bydžově přibýly zranění Sasové a byli umístěni v divadle, jakmile byl možný jejich pře-

voz, byli převezeni do Drážďan. Průstí rytíři řádu johanitů hrabě von Salms a pan von Zastrow měli v lazaretu vrchní dohled nad pruskými, dvorní rada dr. Brauner nad saskými, konečně pak dr. Škoda a dr. Dumreicher nad rakouskými zraněnými a nemocnými... Budiž na tomto místě poznamenáno, že proviantní služby vcelku obstarával kastelán Hauber a že vzniklé náklady vyrovnával za zraněné z vojska saského Německosaský mezinárodní spolek. Za rakouské zraněné platil vojenský erár následovně: za důstojníka 85 zlatých, za muže 65 zlatých za stravu a praní na 1 den. Vařilo se ve velké kuchyni... Od 3. července do 6. listopadu, tedy 124 dní, choval zámek Hrádek ve svých útrobách 985 zraněných a 41 důstojníků. Z toho počtu zemřelo 122 mužů a 16 důstojníků... Prusové také přivázali dva těchlovické usedlíky na zámeckém nádvoří ke dvěma borovicím, jelikož tito byli považováni za zvědy. Večer pak byli zavřeni do sklepa. Brzy však vyšla najevo jejich nevina. Ve sklepení seděl zedník Petráček z Hrádku, který upadl v podezření, že odcizil královskou pruskou tlačenkou a slavník. Uprchl ze sklepení oknem. Sklep sloužil rovněž jako karcer pro opilce a podnapilé, kteří zde vystřízlivěli po dvanácti hodinách o vodě a chlebu... Delší dobu na zdejší zámku a v jeho okolí pobýval mladý, vzdělaný, avšak na výsost avanturisticky založený člověk, kterého ve vojenských kruzích obecně zvali „Postrachem mrtvol“. Byl to pan von Engeln, syn jistého saského generála. Snažil se vyhrabávat polorozpadlé mrtvoly z hrobů na bojištích a rozesílat je pozůstalým rodinným příslušníkům nebo mrtvé na požádání pohřbívat v oddělených hrobech. Obstarával také pomníky apod., kteréžto zaměstnání mu vyneslo tuto přezdívku. Svě úsilí si coby dobrodruh potřebný peněz dával dobře zaplatit.“

Ivan Šenk

▲ V budově zámku a v okolí byl pruský polní lazaret. Tato reprodukce je z nejstarší fotografie zámku, kterou v roce 1866 pořídil F. Strzelin z Berlína. (Foto: Archiv zámku)

Kronika pohledem rodáka Jaroslava Zámečnicka

Malou kroniku obce Mžany pohledem rodáka Jaroslava Zámečnicka narozeného 17.10.1901 a zesnulého 26.9.1996 sepsala jeho dcera Jaroslava Navrátilová a dodala několik svých vzpomínek na své mžanské kamarády.

Pozn. redakce: *Tato kronika byla redakcí rozdělena na tři části. První z nich jsme otiskli v minulém čísle zpravodaje. V tomto čísle najdete druhou část. Text vzpomínek je ponechán bez stylistických zásahů a úprav, aby se nesmazala jeho autentičnost.*

Škola ve Mžanech byla rovněž postavena za přispění hraběte Jana Harracha. V té době byl starostou obce chalupník Josef Dušek a celý obecní úřad se zasloužil o postavení pěkné školy. Škola byla chloubou celého okolí, chodily do ní děti z blízké vesnice Sadová. Obě třídy byly plně vytíženy. Prvním řídícím učitelem byl František Česák, učitel ze čtyřtřídky z Dohaliček. Později tam přišel mladý učitel J. Kozel z Hradce Králové. Oba dva učitelé se zapojili do kulturního života a za jejich působení se hrála divadelní představení až třikrát do roka.

Byla to řada dobrých her i se zpěvy.

Je možno jmenovat: Maryša, Z českých mlýnů, Psohlavci, Krista z myslivny, Český lev, Růže ze Sibíře a celou řadu her, s jinými společenskými zábavami a Silvestrem. Je nutno vzpomenout na dobré ochotníky, jako byl Josef Glos mistr truhlářský, František Trutnovský, A. Dubcová a byla jich celá řada, nelze jich zapomenout. František Munzar, Václav Jahelka, Antonín Zámečnick, kteří ochotnickému spolku Josefa Kajetána Tyla Mžany věnovali svoje volno. Na divadelní představení chodili lidé ze širokého okolí, takže některý kus se hrál několikrát. Pamatuji, že se hrálo divadlo i v přírodě, a tak „Trampoty pantáty ze Lhoty“ měly neobyčejný úspěch. V té době je dobře připomenout i další aktivity řídicího Františka Česáka. Založil hospodářskou jednotu, Kampeličku a jeho zásluhou byla opravena zchátralá obec. Budiž čest jeho památce i ostatním spolupracovníkům. Připomínám to jen proto, že už dnes nejsou pamětníci těchto událostí z let 1907 – 1925 (Kampelička v roce 1920).

Bylo toho hodně co by se nechalo napsat o naší vesnici, avšak z ní do té doby nevyšel rodák, který by vynikal, jako nějaký věhlasný lékař, spisovatel nebo hudebník. Všichni lidé pracovali seč mohli, žili opravdu skromným životem. Mohl bych psát od čísla jedna až po poslední číslo domu a o každém bych něco napsal neb jsem vesničku znal dokonale.

Narodil jsem se ve Mžanech 17.10.1901 v čísle 56. Domek měl tři místnosti a bydlely v něm tři rodiny, nás bylo sedm členů, Šimkovi čtyři a staří Vackovi. Rodiče pocházeli oba z jedné vesnice. Otec se narodil v rodině, kde bylo pět dětí. Pracoval nejdřív jako dělník v Sadové. I matka, její rodiče měli menší hospodářství a pět dětí, od mládí pracovala na poli a později chodila na sezónní práci na kampaň do cukrovaru v Sadové. Když se v roce 1890 brali, neměli ani kam by hlavu položili. V baráku, kam se nastěhovali, měli k dispozici jen jednu místnost a malou předsíň, podlahu bez prken a dlaždic. Prvně, kde naši bydleli v podnájmu, byl malý domek zvaný srub, pokryt doškovou střechou, která se musela často opravit, protože trpěla častým deštěm a v zimě sněhem, kterého u nás napadlo každou zimu přes padesát centime-

trů. Druhý majitel u kterého naši bydleli se jmenoval Josef Novák, chalupník, jak se tenkrát nazývali. Nazývali se statkář, půlstatkář, láník, půlláník, čtvrtláník, chalupník, baráčník a ještě celá řada dalších, mimo jiné přídomek – sedlák Dušek, Munzar Spálenský, Jahelka-Václavík, Zámečnick-harfenista,

Zámečnick-pivovarský, Zámečnick-strážník, Jahelčička, Frýdaček a celá řada příjmení, kterých se používalo k lepšímu a rychlejšímu hledání. To bylo ve všech vesnicích, které byly a jsou na mechanickém okrese. Ten první majitel měl pár strychů polí, taktéž i četnou rodinu, čtyři holky a kluka, byl opravdu dobrosrdečný, protože dovolil našim držet králíky i kozu. Přes síň, ve vedlejší seknici, jak se říkávalo, bydlel souseď Loudal, vyučený ševcem. Děti měl také dost, jak se říkalo – světáky. Ten nejstarší syn se vrátil po dlouhé době, jako hudebník, harfenista z Ruska a Číny, kde i s mým tchánem Václavem Munzarem procestovali tyto dvě velké země. Můj tchán se vrátil před vojenskou službou v roce 1907 domů. To jsem trochu odbočil a proto musím zase pokračovat a psát o našem dalším životě.

dokončení v příštím čísle...

▲ Škola ve Mžanech. (Foto: rodinný archiv)

▲ Rodina Zámečnickova. (Foto: rodinný archiv)

Sovičky SDH

Sověťice čeká velký den

Přes jeden rok plánování a povívané práce má za sebou výbor SDH Sověťice při přípravách největší akce v dosavadní historii. V loňském roce výkonný výbor hasičů v Praze, schválil pořádání „Celostátního festivalu přípravek“ pro obec Sověťice. V neděli 18. září bude ve svých dovednostech zápolit kolem patnácti družstev ze všech koutů republiky. Kouzlem tohoto klání je, že věková hranice účastníků je od tří do šesti let. Součástí příprav je i sobotní program pro družstva přijíždějící z větší vzdálenosti, která musí přijet o den dřív. Samozřejmě tak rozsáhlá akce má nemalý rozpočet a vysoké výdaje. Nechtěli jsme nic ponechat náhodě a podali proto žádost o dotaci z grantových programů Královohradeckého kraje. Byli jsme úspěšní, jelikož na festival byla SDH přidělena částka ve výši 30.000 Kč. Avšak celkové náklady jsou přibližně šestinásobné. Proto budou probíhat během měsíce července jednání o příspěvek s obecními úřady v Sověťicích, Hněvčevsi, Sadové a s dalšími sponzory. Všichni budou poté vypsáni na stránkách www.sovetice.cz.

cz, v kategorii festival přípravek. Důležitá je pro nás organizační případně i finanční pomoc ostatních okolních sborů. Účast zatím přislíbili SDH Ločenice, SDH Hněvčevs, Mudr. Vladimír Koblížek. Patří jim velký dík.

Festival začíná v neděli 18. září v 9:30, kdy polovina družstev vystoupí během dopoledne. Polední hodinovou pauzu vyplní vystoupení mažoretek pod vedením Gábiny Festové. Následovat bude odpolední vystoupení ostatních družstev.

Celý den bude provázet slovem odborník na slovo vzatý, člověk který pro nás natočil bez nároku na odměnu upoutávku, kamarád Soviček Mirek Vaňura, moderátor pořadu 112.

Tento den bude do Sovětic omezena doprava. Chtěli bychom proto poprosit návštěvníky z okolí, kteří se do naší obce chystají, aby z důvodu kapacity parkování co nejméně volili automobilovou dopravu.

*Aleš Krátký
starosta obce Sověťice*

SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA POŘÁDÁ

CELOSTÁTNÍ FESTIVAL PŘÍPRAVKY

KOLEKTIVŮ
MLADÝCH HASIČŮ
SH ČMS

PREZENTACE
ČINNOSTÍ
A DOVEDNOSTÍ
DĚTÍ PŘEDŠKOLNÍHO
VĚKU

18. 9. 2011
SOVĚTICE
OD 9:30

NOVÁ PRODEJNA A PŮJČOVNA ZAHRADNÍ TECHNIKY A NÁŘADÍ V ROZBĚŘICÍCH

VITALTECH
ROZBĚŘICE

NAJDETE NÁS V AREÁLU ZEMĚDĚLSKÉHO DRUŽSTVA

NABÍZÍME ŠIROKÝ SORTIMENT ZAHRADNÍ TECHNIKY A NÁŘADÍ ZNAČEK: MTD, YARD-MAN, BOLENS, FISKARS, HECHT, ZENOAH A DALŠÍCH

SAMOZŘEJMOSTÍ JE PŘEDVEDENÍ A VYZKOUŠENÍ ZAHRADNÍ TECHNIKY A NÁŘADÍ

NA PRODEJNĚ NEBO PŘÍMO NA VAŠÍ ZAHRADĚ!

PŘEDPRODEJNÍ SERVIS A SEŘÍZENÍ ZAHRADNÍ TECHNIKY PŘED PRODEJEM JE ZDARMA!

NA ZAKOUPENOU (I JINDE POŘÍZENOU) ZAHRADNÍ TECHNIKU, TRAKTORY, SEKAČKY NA TRÁVU, ..

NABÍZÍME SERVIS I PŘÍMO U VÁS DOMA, NEBO VÁŠ STROJ ODVEZEME K NÁM DO SERVISU!

VITALTECH, Rozběřice 18, 503 12 Všestary
Tel./Fax: 495 458 152
mobil: 724 320 809 • 602 308 907
E-mail: vitaltech@seznam.cz
IČO: 00124087 • DIČ CZ00124087

PROVOZNÍ DOBA:
PO-PÁ 7.00 - 16.30
SOBOTA 8.00 - 11.00
NEDĚLE ZAVŘENO

www.vitaltech.cz

PAINTBALL MOKROVOUSY

OTEVŘENO NOVÉ HRISTIŠTĚ OD 6. SRPNA

Bližší informace a objednávky termínů na

e-mail: jarostomas@seznam.cz tel.: 776 594 659

Několik novinek z Dolního Přímu

21. července proběhla kolaudace nového sociálního zařízení u obecního hostince na Dolním Přímě. Akce byla zdárně dokončena přesně podle harmonogramu, za což patří díky zhotoviteli, firmě JOKAS Bydžovská Lhotka. Dalším dílem, které bylo ukončeno, byla oprava hasičské zbrojnice na Dolním Přímě. V plánovaném termínu ji opravila firma Milan Roušal – zednické práce. Poslední větší akcí byla oprava autobusové čekárny rovněž na Dolním Přímě. Zhotovitelem byla firma Petr Lacourt – zednické práce. I ta se své-

ho úkolu zhostila bez problémů. Od 15.6. do 20.7.2011 proběhla v kapli na Dolním Přímě prodejní výstava obrazů malíře Ing. Šafry z Hradce Králové, který mimo jiné zachycuje na plátno i naši obec a její okolí.

Letos jsme se opět zapojili do soutěže Vesnice roku 2011. Na žádné ocenění jsme však tentokrát nedosáhli, ale blahopřejeme do Stračova, který byl oceněn Cenou naděje pro živý venkov.

Petr Švasta
starosta obce

▲ Výstava obrazů malíře Ing. Šafry v kapli na Dolní Přímu. (Foto: Petr Švasta)

CANTUS FEMINAE koncertoval v Helsinkách

Sen se stal skutečností. A protože jsme dali dohromady tu potřebnou hromádku peněz, mohli jsme se těšit. Cestovní horečka některé zpěvačky napadla již několik dní před odletem. Trochu nás vyděsila zlobící islandská sopka. Poletíme, nepoletíme? Nakonec se zklidnila.

A je tu ráno 2. června. Scházíme se na náměstí a autobusem směřujeme na ruzyňské letiště. Máme časovou rezervu, a tak nás ani zpomalení na dálnici nevyvede z rovnováhy. Některé kolegyně letí poprvé, tak jsou napjaté k prasknutí.

Naším cílem jsou Helsinky. Dvě hodiny letu a již klesáme nad Finským zálivem a dosedáme na letiště Vantaa. Na letišti nás již očekává sbornítrně Victoria Meerson a náš přítel Matti Jokinen. První informace musí znít v angličtině a ruštině, protože finština je jazyk nepochopitelný. Autobus nás veze do hotelu Arthur. V 18 hodin nás již v recepci očekává pan Jan Maruška, kulturní atašé našeho velvyslanectví. Společně pak rychlejší procházkou po centru Helsinek míříme na velvyslanectví. Doprovází nás Matti a Kaarina. Přijetí panem velvyslancem Martinem Tomčem je radostné a neformální. Pře-

dáváme pozdrav našeho starosty, knihu o Nechanicích a naši sborovou fotografii. A také zpíváme. Při drobném občerstvení hovoříme s pracovníky velvyslanectví. Je to velmi srdečné setkání a ani jsme si nevšimli, že uběhly více jak dvě hodiny pobytu na naší ambasádě. Loučíme se společnou fotografií s pracovníky velvyslanectví a písničkou. Byl to báječný den.

Skvělá páteční snídaně v hotelu nás příjemně naladila. Máme dnes dva koncerty. V hotelu máme propůjčen ke zkoušce malý jednací sál a tak pilujeme repertoár. V pravé poledne míříme na pěší zónu v Helsinkách tak oblíbenou. Jmenuje se Espan lava. Je zde krásné podium, na plakátech Cantus feminae Nechanice, Czech Republic. Zpíváme lidové písně, přidáváme skladby Antonína Dvořáka a v závěru i spirituál a finskou lidovou píseň „Kun saisin mitte sanelen“. A protože zpíváme krásně s nádherným tónem, sklízíme potlesk sedících i procházejících posluchačů. Po koncertě máme krátký oddech. Sluníčko svítí a tak se můžeme kochat krásami Helsinek.

Ale už ve tři odpoledne nasedáme do tramvaje číslo 6 a míříme ke zkoušce na podvečerní koncert do kostela Paa-

valinkirkko (kostel Sv. Pavla). Zde se také setkáváme s kompletním hostitelským sborem Gallerie Helsinki a jejich sbornítrně Victorií. Prostor kostela je úžasný s krásnou akustikou. Jsme trochu napjatí, protože náš repertoár je náročný.

Koncert zahajujeme a od prvních tónů je jasné, že děvčata ze sebe vydávají to nejlepší. Potlesk nás velice těší, stejně jako pochvalné ohlasy. V auditoriu je také pan Maruška z ambasády. Po koncertě ještě s ním velké povídání a přidáváme písničku.

Po návratu domů jsme obdrželi tento e-mail: *Vážený pane sbornítrně, vážené dámy, děkuji vám všem za vzornou reprezentaci a opravdu velmi hezký kulturní zážitek. Jan Maruška*

Úžasný den s krásnou a hudebně sladkou třetinkou na dortu. Třetí den byl dnem splněného snu. Bylo to před čtrnácti roky, kdy jsem poprvé stál v úžasném prostoru kostela ve skále – Tempelli aukion kirkko. A zde jsem si potichu slíbil, že si se sborem jednou na tomto místě zazpíváme. Vše se stalo skutečností. Vnikli jsme do turisty zaplněného kostela a po společném vyfotografování jsme potichu začali pozpěvovat „Ave Maria“. Turisté se zastavovali

a tleskali a žádali další píseň, a tak jsme přidali a sklídili příjemný potlesk.

Po chvíli volna, které mnohé členky využily k okružním cestám po Helsinkách, jsme se sešli na konci naší již známé pěší zóny Espan lava a společně se zástupci našich hostitelů jsme vyrazili lodí na ostrov Suomenlinna. Svým charakterem nám připomněl hradecké hrady nebo Josefovskou pevnost. I zde jsme si v kostele zazpívali a pak se všichni oddávali relaxu, procházkám a občerstvení.

Po vylodění v helsinském přístavišti jsme namířili do restaurace Alessandra, kde nás čekal zbytek sboru Gallerie a společně jsme povečeřeli a samozřejmě také zazpívali. Vyměnili jsme si drobné dárky a přáli si vše dobré.

Nedělní dopoledne každý využil dle svého mínění. Procházkou po známých i neznámých místech, nákupem posledních dárků či posezením v hospůdce. V patnáct hodin přijel autobus, rozloučili jsme se s Victorií a Mattim, Kaarinou a dalšími. Slíbili jsme si brzkou návštěvu sboru Gallerie u nás nebo naši opět u nich.

Bylo to prostě nádherné – allegro vivace amabile e gaudioso.

Petr Semerák

▲ Cantus Feminae v Helsinkách. (Foto: Libor Škava)

▲ Přijetí souboru na velvyslanectví. (Foto: Libor Škava)

Malování na sídlišti

V posledním červnovém nedělním odpoledni se na sídlišti nových rodinných domků v Homyli konala neobvyklá akce. Občanské sdružení Bohárensko, o.s. se připojilo k Hradecké agentuře mladých – Hradec Králové a spolu připravily setkání malých i velkých malířů, kteří měli za úkol pomalovat asfaltový kruhový objezd. Každý si vybral parcelu, křídý a mohl začít kreslit na téma: “Můj dům, moje rodina”. Připraveno bylo 25 parcel a prakticky všechny byly pokresleny krásnými obrázky. Za každý obrázek dostal malíř od veselého klauna malý dárek i sladkost. Doprovodným programem bylo v jednom ze stánků malování na obléžky, kde jsem odhalili u rodičů a dětí skrytý talent. Volnou zábavu zpestřil skákačí panák či panenka a děti si pohrály i na nově vybudovaném hřišti. Vydařenému odpoledni přála jak dobrá nálada všech, tak i počasí. Děkujeme všem, kteří se spolupodíleli na této akci jak napečením výborných koláčů, tak i ochotnou obsluhou u stánku s občerstvením.

Kamila Hellerová

▲ Malování na obléžky. (Foto: Kamila Hellerová)

Jak se slavilo ve Mžanech

V září 2011 tomu bude již deset let, kdy byl ve Mžanech založen Dětský pěvecký sbor Kaštánek. Toto významné jubileum jsme neponechali náhodě a za podpory Obecního zastupitelstva, Sboru dobrovolných hasičů, Rybářského spolku a dalších dobrovolníků, kteří byli a jsou ochotni pomáhat, jsme se rozhodli slavit. A když už budeme slavit, tak pořádně! Proto jsme tento den mohli přivítat nové občánky, hrát si na dětském dni, podívat se na vystoupení mažorettek z Hořic, poslechnout si pohádku O Červené Karkulce, zazpívat si na Jubilejním koncertě sboru Kaštánek a protančit střevíce se skupinou Lyra Club.

Datum padlo na poslední sobotu v červnu, kdy se podle pamětníků koná ve Mžanech pouť. Poutová veselice vypukla krátce po druhé hodině odpolední ve zdejší základní škole. Konalo se zde vítání deseti nových občánků. Po přivítání panem starostou Vratislavem a dětmi ze ZŠ Mžany se novopečené maminky a tatínkové zapsali do kroniky Občánků. Poté převzali kytičku, občanky dářečky a závěrem jsme si všichni přitukli poháry vína na zdraví.

Další v programu byl Dětský den, který byl zahájen hned po slavnostním proslovu pánu J. Vratislava a T. Valeny. Během dětského dne mohli účastníci vyhrát různé ceny na kole štěstí, svězt se na lodičce, nechat si pomalovat obličej dětskými barvami a zúčastnit se celé řady dalších atrakcí. Při tom byly děti odměněny malými, ale dobrými sladkostmi.

Krátce po půl páté do Mžan zavítalo 30 mažorettek z Hořic. Během 20 minut předvedly pět vystoupení a zpestřily tak naše slavnostní odpoledne. Po mažoretkách měl vystupovat taneční pár, který se bohužel z technických důvodů nemohl této akci zúčastnit.

Rázem jsme se dostali do hudební pohádky O Červené Karkulce v podání žáků Základní školy ve Mžanech, kteří ji pilně secvičili pod taktovkou paní učitelky Věry Zahradníčkové. Bohužel malým hercům příliš nepálo počasí a vítr si občas pohrál s jejich mikrofony. To ale Červenou Karkulku, myslivce ani vlka a ostatní herce nemohlo „roz-

hodit“ a tak se jim zpracování této pohádky zdárně vyvedlo.

Předposledním bodem programu byl jubilejní koncert Kaštánku k 10. výročí od jeho založení. Po tanečním nástupu se zpěvačky přesunuly na pódium a zpívaly ty největší hity, které si oblíbily. Nemohl chybět proslov zakladatelky sboru, Věry Zahradníčkové, která posluchače seznámila s historií vzniku souboru a se spoustou dalších zajímavých informací. Na závěr popřála Kaštánku, aby dál krásně, jemně a mile zpíval. Musím přiznat, že toto přání z úst zakladatelky nás potěšilo a možná i někomu lehce ukápla slza.

Po koncertu Kaštánku byla zábava rychle v plném proudu. Skupina Lyra Club pana Perného z Libčan zahrála první tóny a už se parket plnil dětmi, které postupem času vystřídali dospělí a pak už se jen tančilo, jedlo a pilo.

Závěrem bych ráda poděkovala všem dobrovolníkům nejen s organizací, ale i s následným úklidem po této oslavě. Ta se dle mého mínění povedla a doufám, že i ostatní návštěvníci Poutové veselice si odnesli stejně hezké vzpomínky.

Za sbor Kaštánek
Aneta Pršalová

▲ Vystoupení hořických mažorettek na oslavách ve Mžanech. (Foto: Aneta Pršalová)

Projekt „Cestujeme za poznáním“

V mateřském centru proběhl za podpory Královéhradeckého kraje celoroční projekt pro děti místního mateřského centra a děti z mateřských škol z regionu. V rámci tohoto projektu měly děti možnost navštívit Záchranou stanici zvířat v Jaroměři, výukový program v Ekologickém středisku v Oucmanicích, exkurzi do Zoologické zahrady ve Dvoře Králové nad Labem, ekologicky zaměřený pobyt v nově vybudované ekofarmě Alwin nedaleko Chlumce nad Cidlinou. Celý projekt jsme ukončili návštěvou ekocentra v Sedmihorkách. Možnosti pěkných výletů využily mateřské školky Věstary, Stěžery a Chlum, ale i první třída základní školy Nechanice a děti mateřského centra. Celkem se projektu zúčastnilo 313 dětí.

V říjnu navštívilo cca 40 dětí z Mateřské školy ve Věstarech a cca 30 starších žáků ze základní školy Záchranou stanici zvířat v Jaroměři.

Pro děti byla připravena prohlídka areálu s výkladem, jak se pečuje o handicapovaná volně žijící zvířata. Děti zhlédly krátký naučný film a povídaly si s místními ošetřovateli o nebezpečích, se kterými se v přírodě zvířata setkávají. Pro některé děti je to vlastně jediný způsob, jak vidět volně žijící zvířata, která často patří mezi ohrožené druhy.

Předvánoční atmosféru jsme umožnili nasát nejmenším dětem ze Základní školy v Nechanicích. V Ekologickém centru v Oucmanicích jsme pro ně zvolili výukový program o vánočních zvycích spojený s rukodělnou činností. Ve velmi pěkně zrekonstruovaných prostorách tohoto střediska si děti vyrobily ozdoby z včelího vosku, maminkám domů přivezly vánoční přání a prohlédly si i domácí zvířectvo chované na místním statku.

Jarní exkurze do nejbližší Zoologické zahrady ve Dvoře Králové nad

Labem využily mateřské školky ve Stěžerech, Věstarech a Chlumu. Pro téměř stovku dětí byli objednáni zoolektoři, kteří dětem umožnili podívat se na zvířata z jiného pohledu, než jsou zvyklé z obvyklých návštěv s rodiči. Program si jednotlivé skupiny volily samostatně, někteří si chtěli pohladit domácí mazlíčky, jiným imponovali zástupci z hadí říše. A protože jsme umožnili návštěvu zahrady i maminkám z Mateřského centra v Nechanicích, byla kapacita obou autobusů využita maximálně.

Na výukový program v Oucmanicích jsme navázali další návštěvou ekologického střediska, a to v Sedmihorkách. Naplánován byl výukový program v terénu, který by dětem přiblížil krásnou krajinu Českého ráje. Protože počasí bylo tentokrát velmi deštivé, vyšli nám lektori vstříc a vytvořili pro děti programy umístěné pod střechou. Děti si povídaly o do-

mácích mazlíčcích, viděly čerstvě narozená mláďata, někteří se setkali poprvé s chameleonem či domácí krysou.

Naše ekologické putování po zajímavých místech ve východních Čechách jsme zakončili ekologicky zaměřeným pobyt v nově vybudované ekofarmě Alwin nedaleko Chlumce n/C. Pobyt byl určen pro rodiče s dětmi do 8 let, na náplni celého programu se podílely paní M. Pešková, Z. Sirotková a I. Horníková. Děti se učily vařit v přírodě, pracovat s ohněm, vyráběly ruční papír, soutěžily v poznávání živočichů a rostlin, vyráběly záby z přírodních materiálů, povídaly si s majitelem o chodu farmy, navštívily zajímavá místa v okolí. Celkem se pobytu zúčastnilo 33 lidí, kteří byli většinou nadšení ze vstřícného jednání pana majitele, který umožnil dětem strávit 3 dny v krásném prostředí v bezprostřední blízkosti lesa i jeho stáji

▲ Návštěva v záchrané stanici zvířat v Jaroměři. (Foto: Iva Horníková)

▲ Několikadenní pobyt v ekofarmě Alwin u Chlumce nad Cidlinou. (Foto: Eliška Horníková)

Sváteční červencový den strávili děti i dospělí hledáním ukrytého pokladu. I tentokrát byl sraz na vlakovém nádraží v Hněvčevsi. Kam se pojede? Cíl cesty znali jen někteří zasvěcení. Velké překvapení zažil průvodčí vlaku, když místo pěti lidí nastupovalo do vlakové soupravy desetkrát více osob. Jízdu vlakem jsme zvládli a cílovou stanicí byly Třebovčice. Odtud jsme šli po fáborech, hledali psaníčka a plnili rozmanité úkoly. Nechybělo ani občerstvení a krátký odpočinek. Poklad byl na konec ukrytý v zahradě hněvčevské fary. Děti měly velkou radost, když ho našly. Hledače pokladů přivítal pan Tejkl, majitel fary, a provedl je krásnými zrekonstruovanými prostory. Poklad si děti rozdělily a příjemně strávený den jsme zakončili i s ostatními občany večerním posezením spojeným s opékáním burůt.

Blanka Domkářová,
Renata Hladíková

▲ Příjemné zastavení a odpočinek na půli cesty za pokladem. (Foto: Květa Kyralová)

Triumf Podlipáků v Dohalicích

Hořícký tým dokázal otočit finálový duel a zaslouženě dominoval v kvalitně obsazeném turnaji.

Triumfem hoříckých Podlipáků skončil letošní ročník tradičního turnaje v malé kopané v Dohalicích. Druhé skončilo Mambo, které ve finále podlehlo 2:4, přičemž v úvodu zápasu vedlo již 2:0. Hořícký celek však dokázal výsledek otočit a vybojovat prvenství.

Turnaje se zúčastnilo čtyřiačtyřicet týmů, které byly rozděleny do čtyř skupin, nejlepších šestnácti kolektivů pak bojovalo vyřazovacím systémem o konečné vítězství.

Celkem bylo na kvalitně upravených čtyřech hřištích sehráno šedesát utkání v základních skupinách a šestnáct v play off. Zápas odřídili rozhodčí Šmolka, Malý, Kubišta, Janeček a Fišer.

Během celého dne navštívilo turnaj 350 diváků.

Nejlepším hráčem turnaje byl vyhlášen Lukáš Rohlíček (Mambo), nejlepším brankářem Pavel Žižka (Podlipáci Hořice).

Výsledky:

osmifinále: Mambo - Štronček 6:0, FC U kulatý báby - Tóša team 1:1 na pen. 3:2, Podlipáci Hořice - JZD Petkovy 7:2, FC White Brothers -

▲ Podlipáci Hořice zaslouženě dokráčeli v Dohalicích k prvenství v turnaji. (Foto: Dan Silber)

Eurovia Snakes 0:0 na pen. 3:4, Obr team - PNS 4:4 na pen. 1:3, Sokol Dohalice - Slavoj Předměřice 2:4, Vokurci - AC Sextons 2:5, Reds - Králíky 2:4.

Čtvrtfinále: Mambo - Předměřice

7:3, FC U kulatý báby - PNS 7:1, Podlipáci Hořice - Králíky 4:3, Eurovia Snakes - AC Sextons 1:1 na pen. 4:3.

Semifinále: Mambo - Eurovia 5:0, FC U kulatý báby - Podlipáci Hořice 2:6.

O 3. místo: Eurovia - FC U kulatý báby 1:3.

Finále: Mambo - Podlipáci Hořice 2:4.

Leoš Miškář a Jiří Tůma

Den koní v Černůtkách

Sobota 18. června patřila v Černůtkách opět koním a jejich příznivcům.

Konal se zde již 3. ročník soutěže spřežení. Soutěžilo se ve třech 3 kategoriích.

- 1) velké koně jedno a dvojspřeží
- 2) malé koně jedno-spřeží
- 3) malé koně dvojspřeží

Celým soutěžním kláním nás opět zajímavým slovem provedl ing. František Petřík, který na závěr připravil překvapení pro soutěžící. A to projetí zkrácené trasy vozatajského parkuru v co nejkratším čase, ale v KROKU. Všichni zúčastnění se přesvědčili o tom, že to není nic jednoduchého.

A ne všichni se s tímto úkolem dokázali vypořádat.

Cenu komentátora si v této soutěži

odnesl místní Ondra Rain.

A kdo získal vítězné poháry?

Spřežení velkých koní: 1. Ondra RAIN, 2. Zbyněk ČERNÍK, 3. Milan MÍL. Dvojspřeží malých koní: 1. Jan HLADÍK, 2. Zdeněk JIRÁSKO, 3. Josef LINKA. Jednospřeží malých koní: 1. Ondra HLADÍK, 2. Mirek HLADÍK, 3. Matěj HLADÍK.

Všichni ostatní soutěžící projeli zdárně celým vozatajským parkurem, nebylo tak poražených.

O přestávce se místní Lenka a Miloň Hypiusovi, Vašek Hroch a Mirek Hladík pochlubili svými chovatelskými úspěchy.

Sobotní den tak byl velmi zdařilý, divákům poskytl zajímavou podívanou, koňákům opětovně setkání.

Eva Hladíková

▲ Chovatelé z Černůtek. (Foto: Eva Hladíková)

▲ Den koní (Foto: Ondřej Hladík)

Volejbal LODÍN

Dne 18.6.2011 proběhl 5.ročník volejbalového turnaje smíšených družstev LODÍN CUP. Zúčastnilo se osm týmů, které dorazily z Trutnova, Dvora Králové nad Labem, Nového Bydžova, Nechanic, Lodína, Roudnice, Sadové a Pouchova. K vidění byl kvalitní a bojovný volejbal, počasí i přes ranní chlad přálo. Vítězství si podruhé za sebou odvezl team Verunčiny Draci z Trutnova, stříbrnou příčku obsadilo mužstvo Ovečky ze Dvora Králového a třetí Koutáči z Nového Bydžova. Děkujeme všem zúčastněným družstvům a těšíme se na příští ročník 2012.

Jaroslav Karel

▲ Zahájení turnaje Lodin Cup. (Foto: Václav Řehák)

Sportovní pololetí v mikroregionu

V našem regionu se v první polovině roku opět konaly tradiční sportovní akce. Tou první byl 14. května cyklovýlet nazvaný Mikroregionem Nechanicko na kole. Tento den byl jedním z prvních příjemných jarních dnů, který lákal cyklisty k vyjíždce. Přesto nás překvapilo, že na start ke kulturnímu domu do Nechanic přijela více než stovka cyklistů různých věkových kategorií. Všichni se vydali západním směrem po stanovené trase, vedené rovinatým terémem a částečně lesem, dlouhé zhruba 21 kilometrů. Cílem byl sousední mikroregion, a to konkrétně ekofarma Alwin, jejíž rekonstrukce byla podpořena MAS Společná Cidlina.

Druhou sportovní akcí byl už šestý ročník turnaje ve vybíjené základních škol mikroregionu. Konal se 26. května opět ve spolupráci se ZŠ Nechanice. Obě kategorie (mladších i starších žáků) vyhrála nechanická družstva. Doslova infarktovým zápasem bylo poslední utkání v boji o druhé a třetí místo v kategorii starších žáků odehrávající se mezi družstvy Dohalic a Mžan. Rozhodlo až prodloužení, ve

kterém nakonec přálo štěstí družstvu Mžan a Dohalice tak skončily na třetím místě.

Třetím sportovním kláním byl pátý ročník olympiády mateřských škol mikroregionu. Konal se 2. června opět ve spolupráci se ZŠ a MŠ Nechanice. Předškoláci soutěžili ve třech disciplínách – běhu na 50 metrů, hodu tenisovým míčkem a ve skoku do dálky. Děti byly jako vždy rozděleny do dvou kategorií podle stáří a na chlapce a dívky. Všichni závodníci si odnesli domů kromě barevně rozlišeného trička podle školek i klubouček a tradiční sladkou medaili na krku. Ti nejlepší i opravdové medaile a drobné ceny.

Všechny sportovní akce byly podpořeny Zdravotní pojišťovnou Ministerstva vnitra, které touto cestou děkujeme za dlouholetou přízeň věnovanou sportovním kláním v regionu. Poděkování patří i České spořitelně za finanční podporu akce Mikroregionem na kole.

Jana Pečenková

▲ Vítězné družstvo Nechanic. (Foto: Jana Pečenková)

▲ Děti z Boharyně, Mžan a Třesovic před zahájením olympiády. (Foto: Jana Pečenková)

Hasiči na kolech

Sbor dobrovolných hasičů v Puchlovicích uspořádal již 5. výlet na kolách, a to v úterý 5. července 2011, kdy jsme navštívili město Lázně Bohdaneč. Po prohlídce lázeňského areálu a města jsme poobědvali v restauraci Na radnici. Poté jsme si prohlédli přírodní rezervaci bohदानecké rybníky a v odpoledních hodinách jsme se v dobré náladě vraceli domů. Trasa tohoto výletu nebyla nijak náročná, pohybovali jsme se v převážně rovinatém terénu. Po návratu bylo pro účastníky cyklovýletu připraveno v kulturním domě v Puchlovicích malé pohoštění. Této sportovně - spo-

lečenské akce se zúčastnilo celkem 20 členů sboru. Již tradičně byl účastníkem jeden z nejstarších občanů obce, pan Vlastimil Mikolanda. I přes svůj vysoký věk dokázal, že když se chce a je dostatek silné vůle, tak všechno jde hladce. Nejmladším účastníkem byla Michaela Poláčková. V měsíci září plánujeme další výlet do nedaletkého okolí. Chceme se porozhlédnout po pěkných místech našeho mikroregionu. Děkuji všem účastníkům výletu za účast a podporu našeho hasičského sboru.

Josef Pavlíček,
starosta SDH Puchovice

▲ Puchlovičtí cyklisté na jedné ze zastávek výletu na kolech. (Foto: Josef Pavlíček)